

Wtorek, 20 maja 2008 r.

52. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wyeliminowania wszelkiej dyskryminacji wynikającej z umów o pracę poprzez zagwarantowanie wszystkim pracownikom równego traktowania, ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, przepisów dotyczących czasu pracy i czasu odpoczynku, wolności zrzeszania się i posiadania przedstawicieli, ochrony przed niesprawiedliwym zwolnieniem, negocjacji zbiorowych i działań zbiorowych; podkreśla znaczenie dostępu do szkolenia, a także dalszej ochrony praw nabytych poprzez uwzględnienie okresów nauki i szkolenia, poprawę możliwości sprawowania opieki i utrzymanie podstawowych praw socjalnych takich jak prawo do emerytury, szkoleń i zasiłku dla bezrobotnych w okresie zmian w sytuacji zawodowej, zmiany pracy lub przejścia na samozatrudnienie;

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również parlamentom i rządóm państw członkowskich i krajów kandydujących.

Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0213

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej 2008/2009(INI)

(2009/C 279 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji pod tytułem „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575, SEC(2007)1283),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wnioski z konsultacji w sprawie europejskiej polityki morskiej” (COM(2007)0574),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie wspólnej trójstronnej deklaracji ustanawiającej Europejski Dzień Morza (SEC(2007)1631),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz” (COM(2006)0275) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lipca 2007 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając wnioski prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. w sprawie przyjęcia przez Radę Europejską dokumentu „Plan działania Rady Europejskiej na lata 2007-2009 — Europejska Polityka Energetyczna”,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „20 i 20 do 2020 r. — szansa Europy na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym” (COM(2008)0030),
- uwzględniając przepisy Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. przyjętej przez Międzynarodową Organizację Pracy (MOP) w dniu 23 lutego 2006 r., która obejmuje i dostosowuje konwencje o pracy na morzu przyjęte przez MOP począwszy od 1919 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rybołówstwa (A6-0163/2008),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0343.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- A. mając na uwadze, że oceany i morza mają z ekonomicznego oraz ekologicznego punktu widzenia istotne znaczenie dla UE; mając na uwadze, że długość zamieszkiwanego przez 1/3 ludności Europy wybrzeża UE na jej obszarach nadbrzeżnych oraz w regionach najbardziej oddalonych wynosi 320 000 km,
- B. mając na uwadze, że przemysł morski oraz usługi morskie, jak również obszary nadbrzeżne, są źródłem 40 % PKB UE,
- C. mając na uwadze, że zmiany klimatu są największym wyzwaniem dla polityki w XXI wieku, z uwagi na zagrożenie regionów nadbrzeżnych klimatycznie uwarunkowanym podnoszeniem się poziomu morza, które może przybrać ogromną skalę z poważnymi konsekwencjami dla mieszkańców,
- D. mając na uwadze, że regiony morskie UE, a zwłaszcza jej regiony najbardziej oddalone, choć z jednej strony odgrywają bardzo ważną rolę w związku z bezpieczeństwem i ochroną przed takimi czynami przestępczymi, jak nielegalna imigracja, terroryzm i przemyt, to z drugiej strony są narażone na szczególnie kłębki żywiołowe,
- E. Mając na uwadze, że w ubiegłym roku miały miejsce na wodach eksterytorialnych w pobliżu wybrzeży Afryki coraz liczniejsze i częstsze akty przestępcze skierowane przeciwko jednostkom rybackim, handlowym i pasażerskim z krajów Wspólnoty, co stwarza poważne zagrożenie życia załóg i ma bardzo negatywny wpływ na handel międzynarodowy;
1. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Komisję wspomnianych komunikatów i planu działania przedstawionego w wyżej wymienionym dokumencie roboczym służb Komisji;
  2. podtrzymuje swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zgodziła się przynajmniej częściowo ze znaczną częścią wniosków Parlamentu;
  3. zwraca uwagę, że wyjątkowy wymiar morski, jaki przypada UE za sprawą jej wybrzeży i regionów peryferyjnych, stwarza niepowtarzalne szanse w zakresie innowacji, badań, środowiska i różnorodności biologicznej, które muszą zostać uwzględnione w zintegrowanej polityce morskiej UE, oraz wskazuje, że regiony peryferyjne stanowią ponadto znakomite bazy komunikacyjne do celów transportu i bezpieczeństwa w skali UE i światowej;
  4. stanowczo popiera plany Komisji dotyczące lepszego wykorzystania potencjału żeglugi przybrzeżnej i żeglugi śródlądowej pomiędzy państwami członkowskimi oraz jej szybkiej integracji z rynkiem wewnętrznym i przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący przyspieszenia wniosków w sprawie wspólnego obszaru transportu morskiego oraz kompleksowej strategii transportu morskiego na lata 2008-2018;
  5. zachęca państwa członkowskie do wzmocnienia współpracy zarówno w ich gronie, jak i z krajami sąsiadującymi, w zakresie odpowiedniego wykorzystywania TEN-T i innych europejskich mechanizmów finansowania (takich jak Marco Polo) w celu ukończenia projektów autostrad morskich i sieci żeglugi bliskiego zasięgu;
  6. z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji dotyczące wzmocnienia koordynacji europejskich agencji zajmujących się nadzorem morskim, zwłaszcza w dziedzinie zapobiegania nielegalnej działalności (handel ludźmi i przemyt narkotyków, nielegalna imigracja i zagrożenia terrorystyczne), ze szczególnym naciskiem na wody międzynarodowe;
  7. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą zapoczątkowania europejskiej sieci nadzoru morskiego i promowania ściślejszej współpracy między strażami przybrzeżnymi państw członkowskich; wzywa Komisję, aby zaprezentowała wyniki badania wykonalności w odniesieniu do europejskiej straży przybrzeżnej, które miały być opublikowane i przedstawione Parlamentowi i Radzie do końca 2006 r.;
  8. jest zdania, że klastry morskie są szczególnie predestynowane do wkładu w realizację zintegrowanej polityki morskiej; zwraca się do Komisji o niezwłoczne zainicjowanie projektu europejskiej sieci klastrów morskich;

Wtorek, 20 maja 2008 r.

9. popiera propozycję ustanowienia dnia 20 maja dorocznym Europejskim Dniem Morza; wyraża przekonanie, że należy wykorzystać taki dzień na uwypuklenie znaczenia polityki morskiej również poza gronem ekspertów w tym zakresie, z udziałem zwykłych obywateli, szkół, uniwersytetów oraz organizacji pozarządowych; przypomina Komisji o jej propozycji nagrody, którą przyznawano by wzorowym regionom morskim jako sposób promowania najlepszych wzorców;
10. jednakże jest zdania, że plan działania zawiera za mało konkretnych środków i zachęca Komisję do większego zaangażowania w przyszłe wykorzystanie dostępnych jej na mocy traktatów instrumentów;
11. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że plan działania nie zawiera wiążących postanowień w zakresie zmian klimatu; podtrzymuje swoje przekonanie, że zadaniem unijnej polityki morskiej winno być przygotowanie na skutki zmian klimatu i dostosowanie się do nich oraz pilne ustanowienie niezbędnych środków dostosowawczych, zwłaszcza w perspektywie topnienia lodowców powodującego podnoszenie się poziomu mórz oraz zwiększonego zagrożenia powodzią w portach i na obszarach nadbrzeżnych, oraz wzywa do większego zaangażowania w zakresie odnośnych działań politycznych, w szczególności polityki badań naukowych;
12. przypomina, że topnienie lodowców powoduje nie tylko podniesienie się poziomu mórz, lecz także wyrządza nieodwracalne szkody w życiu ludzi, zwierząt i roślin, w związku z czym przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji dotyczący wystąpienia z inicjatywą w sprawie Arktyki i wzywa środowisko naukowe i decydentów do dalszego zbadania możliwości ochrony pokryw lodowych na biegunach;
13. uważa, że prawidłowe zarządzanie gospodarką morską wymaga prawidłowego zarządzania obszarami nadbrzeżnymi, a zatem projekty budowlane na wybrzeżach UE muszą w każdym wypadku uwzględniać skutki zmian klimatu i wynikające z nich podniesienie się poziomu mórz, erozję wybrzeża oraz większą częstotliwość i gwałtowność burz;
14. wspiera ustanowiony przez Radę Europejską w marcu 2007 r., cel zmniejszenia o połowę do 2050 r. emisji gazów cieplarnianych, oraz ponownie wzywa do znaczącego zmniejszenia tych emisji w ramach polityki morskiej, między innymi poprzez włączenie transportu morskiego do systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz wzmocnienie wysiłków w zakresie badań, zarówno nad wykorzystaniem morza jako odnawialnego źródła energii, jak i w celu rozwoju czystszych technologii napędzania statków; wyraża przekonanie, że przewodnią rolą Europy w walce ze zmianami klimatu mogłaby wzmocnić i zwiększyć jej wpływ na technologie na rzecz ochrony środowiska oraz badania naukowe;
15. stanowczo wzywa Komisję do ambitniejszego podejścia w zakresie zwalczania emisji tlenków siarki i azotu, jak również zanieczyszczeń stałych; w tym kontekście przypomina o potrzebie ściślejszej współpracy z Międzynarodową Organizacją Morską, a w szczególności powtarza swoje wezwanie do:
  - ustanowienia norm w zakresie emisji tlenków azotu dla statków wpływających do portów UE,
  - uznania Morza Śródziemnego, Morza Czarnego oraz północno-wschodniego Oceanu Atlantyckiego za obszary kontroli w zakresie emisji siarki (SECA) zgodnie z międzynarodową konwencją o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (konwencja MARPOL),
  - redukcji przez statki pasażerskie pływające na obszarach SECA maksymalnego stężenia siarki dopuszczalnego w paliwie z 1,5 % do 0,5 %,
  - wprowadzenia instrumentów podatkowych np. podatków lub opłat od emisji przez statki dwutlenek siarki oraz tlenki azotu oraz określenia sposobów nałożenia takich środków i opłat na wszystkie statki, niezależnie od bandery, zawijające do portów we Wspólnocie lub pływające po wodach państw członkowskich UE,
  - wprowadzenia zróżnicowanych opłat portowych i żeglugowych preferencyjnych dla statków z niską emisją dwutlenku siarki oraz tlenków azotu,

Wtorek, 20 maja 2008 r.

- stopniowego wprowadzenia wymogu korzystania z energii elektrycznej z ładu przez statki w porcie,
- opracowania projektu dyrektywy UE w sprawie jakości paliwa stosowanego przez statki;

16. przyjmuje z zadowoleniem środki przyjęte w zakresie satelitarne go monitoringu niekontrolowanych zrzutów dokonywanych na morzu przez niektóre statki; wnosi jednak o przepisy nakładające na statki wymóg stosowania (już opatentowanych) urządzeń zabezpieczonych przed manipulowaniem zawartością, które — na wzór czarnych skrzynek — umożliwiają rejestrowanie w krótkich odstępach czasu poziomu płynów wprowadzanych lub wyprowadzanych ze zbiorników i zęz; uważa, że kontrola tych zapisów wykażałaby, czy nie dokonywano niekontrolowanych i nielegalnych zrzutów zanieczyszczeń z pozostałości olejowych;

17. mając na względzie zanieczyszczenie powietrza dotyczące liczne miasta i regiony portowe, ponownie wzywa państwa członkowskie i Komisję do znaczącej poprawy zachęt do dostarczania statkom w portach energii elektrycznej z ładu; zwraca się zatem o opracowanie wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾, i nakładającego na państwa członkowskie, które korzystają ze zwolnienia podatkowego na olej bunkrowy zgodnie z art. 14 tej dyrektywy, wymóg objęcia energii elektrycznej z ładu zwolnieniem podatkowym w tym samym zakresie; wskazuje, że równe traktowanie energii elektrycznej i oleju bunkrowego w celach podatkowych stanowiłoby istotną zachętę dla portów i armatorów do ograniczenia zanieczyszczenia powietrza w miastach portowych poprzez inwestowanie w dostawę energii elektrycznej dla statków w portach;

18. ponownie wskazuje na fakt, że zanieczyszczenia trafiające do morza z ładu stanowią znaczącą część całkowitego zanieczyszczenia morza oraz że Komisja do tej pory nie zajęła się tą kwestią; z tego względu ponawia swoje skierowane do Komisji wezwanie o przedłożenie planu działania w sprawie zmniejszenia tego rodzaju zanieczyszczenia oraz podkreśla swoje żądanie skierowane do państw członkowskich dotyczące dokonania bezzwłocznej transpozycji aktów prawnych w tym zakresie, np. ramowej dyrektywy wodnej ⁽²⁾, do prawa krajowego; podkreśla, iż w ramach realizacji postanowień ramowej dyrektywy wodnej należy uwzględnić plan działania w zakresie identyfikacji oraz usuwania amunicji i pozostałości uzbrojenia z działań wojennych, które toczyły się na Morzu Północnym i Bałtyckim;

19. wzywa Komisję, aby pomogła państwom członkowskim zainicjować plan dokonania inwentaryzacji i sporządzenia map położenia wraków statków oraz podwodnych stanowisk archeologicznych — jako że stanowią one część dziedzictwa historycznego i kulturowego Wspólnoty — a tym samym ułatwiła poznanie i zbadanie tych miejsc oraz przyczyniła się do zapobiegania rabunkom, na które są one narażone, umożliwiając w ten sposób ich odpowiednią ochronę;

20. wzywa zainteresowane instytucje do możliwie jak najszybszego przyjęcia pakietu morskiego Erika III i zwraca się do państw członkowskich o bezzwłoczne rozpoczęcie jego wdrażania, tak aby utworzyć mechanizmy prawne konieczne do zapobiegania lub zaradzania wypadkom lub incydentom o katastrofalnych skutkach dla rozwoju regionów morskich, takich jak np. wypadki jednostek Erika i Prestige;

21. uważa, że dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej ⁽³⁾ powinna stanowić środowiskowy fundament zintegrowanej polityki morskiej UE; zauważa, że w dyrektywie tej stwierdza się, że regiony, w których stan morza jest krytyczny, powinny opracować i wdrożyć szybsze środki dla osiągnięcia dobrego stanu środowiska; podkreśla, że w takich regionach szczególnie ważne jest, aby Komisja koordynowała poszczególne sektory, programy i strategie oraz zapewniała wystarczające wsparcie finansowe; zaznacza, że w celu realizacji zintegrowanej polityki morskiej konieczne jest uwzględnienie takiej działalności na lądzie, jak rolnictwo, gospodarka ściekami, transport i wytwarzanie energii; jest zdania, że takie regiony mogą stanowić obszary pilotażowe dla faktycznej i w pełni zintegrowanej polityki morskiej;

22. z zadowoleniem przyjmuje sporządzony przez Komisję rejestr dotyczący wyłączenia marynarzy z szeregu różnorodnych europejskich regulacji prawnych z zakresu ochrony socjalnej i ochrony zatrudnienia (np. dyrektywy nr 98/59/WE ⁽⁴⁾ w sprawie zwolnień grupowych, dyrektywy 2001/23/WE ⁽⁵⁾ w sprawie ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, dyrektywy 2002/14/WE ⁽⁶⁾ w sprawie informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami oraz dyrektywy 96/71/WE ⁽⁷⁾ w sprawie delegowania pracowników w ramach świadczenia usług); proponuje zmianę tych dyrektyw w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte z dnia 11 grudnia 2007 r., P6_TA(2007)0595.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

23. wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do jak najszybszej ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu z 2006 r. przyjętej w celu poprawy warunków życia i pracy marynarzy oraz zapobieżenia nieuczciwej konkurencji w branży transportu morskiego poprzez aktualizację i kodyfikację ogółu obowiązujących międzynarodowych norm pracy;
24. wzywa Komisję do aktualizacji dyrektywy 1999/95/WE ⁽¹⁾ dotyczącej godzin pracy marynarzy, a także przepisów w kwestiach należących do uprawnień Komisji, a które nie są lub są jedynie częściowo objęte przepisami na szczeblu wspólnotowym, np. przepisów dotyczących agencji pracy tymczasowej lub prawa pracowników do posiadania podpisanej umowy o pracę;
25. uważa, że zaangażowanie partnerów regionalnych i lokalnych jest kluczowe dla powodzenia polityki morskiej; podkreśla zatem konieczność bliższej współpracy i wzajemnego powiązania między europejskimi regionami przybrzeżnymi poprzez promowanie skoordynowanych strategii na rzecz rozwoju i konkurencyjności oraz skuteczniejsze łączenie różnych szczebli zarządzania;
26. ponawia żądanie kontynuacji podejścia do zintegrowanej polityki morskiej UE w przyszłości oraz wzywa Komisję do wzmocnienia ram tej polityki oraz spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej z Europą kontynentalną i jej polityką; zachęca do publikowania co dwa lata sprawozdania w zakresie unijnej polityki morskiej oraz regularnej publicznej wymiany poglądów ze wszystkimi zaangażowanymi stronami; zwraca się do przyszłych prezydencji Rady, aby włączyły politykę morską do swoich programów prac; ponadto wzywa Komisję do jasnego przedstawiania rocznego wykazu wszystkich wspieranych ze środków unijnych projektów dotyczących polityki morskiej;
27. przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji dotyczącą promowania negocjacji w celu lepszego współużytkowania zasobów morskich z państwami trzecimi i zdecydowanie popiera wzmoczoną współpracę z krajami sąsiadującymi w zakresie ochrony mórz niepodlegających krajowym jurysdykcjom;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do czynnego wsparcia w ramach ONZ i IMO inicjatywy licznych państw członkowskich zmierzającej do objęcia prawem pościgu na wodzie i w powietrzu wód terytorialnych krajów przybrzeżnych, jeśli wyrażą one na to zgodę, oraz do stworzenia mechanizmu wzajemnej pomocy w przypadku piractwa morskiego;
29. zwraca się do Komisji o stworzenie w możliwie najkrótszym czasie w ramach zintegrowanej polityki morskiej wspólnotowego systemu koordynacji i pomocy wzajemnej, który pozwoliłby okrętom wojennym pływającym pod flagą jednego z państw członkowskich i znajdującym się na wodach eksterytorialnych chronić statki rybackie i handlowe z innych państw członkowskich;
30. uważa, że kompleksowa europejska strategia na rzecz badań morskich ma istotne znaczenie i musi być odpowiednio finansowana — zarówno w ramach siódmego ramowego programu badań, jak i w przyszłych programach;
31. opowiada się za odpowiednim uwzględnieniem polityki morskiej w budżecie i instrumentach UE po 2013 r. oraz wzywa, by było to odzwierciedlone w zestawieniach regularnych sprawozdań na temat europejskiej polityki morskiej;
32. przyjmuje również z zadowoleniem zalecenie wydane przez Radę Europejską w dniu 14 grudnia 2007 r. mające na celu dostosowanie polityki morskiej do szczególnych cech państw członkowskich i regionów morskich, łącznie z regionami przybrzeżnymi, wyspami i regionami najbardziej oddalonymi;
33. uznaje kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie, jednak oczekuje z zainteresowaniem publikacji mapy drogowej Komisji mającej na celu ułatwienie opracowywania przez państwa członkowskie morskiego planowania przestrzennego; wskazuje na potrzebę zachowania odpowiedniej równowagi między wizją gospodarczą, społeczną, terytorialną i w zakresie środowiska naturalnego;

(¹) Dz.U. L 14 z 20.1.2000, s. 29.

Wtorek, 20 maja 2008 r.

34. zwraca uwagę, że wyjątkowy wymiar morski, jaki regiony przybrzeżne, wyspy i regiony najbardziej oddalone wnoszą do UE, stwarza niepowtarzalne szanse w zakresie innowacji, badań, środowiska, różnorodności biologicznej, rozwoju innowacyjnych technologii opartych na znajomości morza oraz w innych obszarach, a także, że przyszła zintegrowana europejska polityka morska musi wykorzystywać te szanse; uznaje konieczność utworzenia centrów doskonałości, zalecając zachęcanie i wspieranie uniwersyteckich centrów badawczych już istniejących na obszarach przybrzeżnych;
35. podkreśla znaczenie energii fal jako alternatywnego, czystego źródła energii i wzywa Komisję do uwzględnienia tej formy energii w przyszłych planach działania;
36. uważa, że głównym celem zintegrowanej polityki morskiej Unii w zakresie rybołówstwa powinno być zachęcanie do modernizacji i trwałego, zrównoważonego i sprawiedliwego rozwoju tego sektora w całej UE, zapewniając jego ciągłość społeczno-gospodarczą i trwałość zasobów oraz gwarantując samodzielność i bezpieczeństwo żywności, zaopatrzenie ludności w ryby, utrzymanie miejsc pracy i poprawę warunków życia rybaków;
37. uważa, że wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) nie wypełniła dotychczas dobrze swojej roli w odniesieniu do trwałości zasobów morskich, czy też ekonomicznej rentowności europejskich flot rybackich i społeczności żyjących na wybrzeżu, oraz że w związku z tym zintegrowana polityka morska Unii powinna zostać opracowana w taki sposób, aby uniknąć błędów WPRyb, takich jak nadmierna centralizacja i nieumiejętność uwzględnienia regionalnej różnorodności wód Unii;
38. jest zdania, że wzrost liczby i poprawa jakości miejsc pracy związanych z morzem, szczególnie w sektorze rybołówstwa, zależy również od gwarancji sprawiedliwego i odpowiedniego dochodu, godziwych warunków pracy (przede wszystkim w odniesieniu do zdrowia i bezpieczeństwa) oraz od możliwości kształcenia dla osób pracujących zawodowo w tym sektorze;
39. wzywa państwa członkowskie do wzajemnego uznawania dyplomów uzyskanych w placówkach średniego szkolnictwa zawodowego przez kapitanów i mechaników statków rybackich;
40. przypomina o konieczności istnienia mechanizmów przyznawania dotacji lub rekompensat rybakom dotkniętym społeczno-gospodarczymi skutkami kroków podejmowanych na rzecz odnowienia zasobów rybnych lub ochrony ekosystemów, w szczególności w regionach i wspólnotach najuboższych oraz w regionach najbardziej oddalonych;
41. potwierdza konieczność wzmocnienia pomocy na rzecz badań naukowych w sektorze rybołówstwa w poszczególnych państwach członkowskich, w szczególności w ramach siódmego programu ramowego na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji;
42. domaga się wspólnotowego wsparcia dla przyjęcia skutecznych instrumentów koniecznych do zapewnienia odpowiednich środków ewakuacji, wsparcia i ratowania załóg;
43. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, jak również Komitetowi Regionów.
-